

Inge meg van győzve és komolyan és végérvényesen jelenti naplójában, hogy elvesztette régi énjét. Most már azt hisszük, semmi sem áll útjában a házasságnak, de előkerül még egy francia kislány és Szabolcsnak az a félelme, hogy Inge unni fogja magát az akácfás és poros magyar monotontságban. Inge hiába van meggyőződve ennek az ellenkezőjéről, Szabolcsot csak az győzi meg róla, hogy születendő gyermeküknek hírt veszi, aztán boldogan rohan velük a vonat Magyarország és a *happy end* felé.

Nem lehet sok kommentárt fűzni ehhez a könyvhöz. Legfeljebb azt, hogy látni kell az embert és élni kell az életet mielőtt nekifognánk írni róla.

(Kolozsvár.)

Korponay Mária.

CSODABOGÁR.

Parasztfiú. Huszonkétéves. A baranyai mezőkről jött egyenest a pesti irodalomba . . . Pesten aztán „fölfedezték“ S é r t ő Kálmánt, a költőt. A *Reggel* interjút is közölt tőle (jan. 16). Ebben a cikkben többek között egyik reménytelen szerelméről is nyilatkozik az új költő. Ilyenformán:

. . . Na kérem. Fél évig nem mertem közeledni hozzá. Mikor elhatároztam, hogy mégis fölkeresem, megtudtam, Kassára szegődött. Akkor fogtam egy kis sváblányt, hogy mellette vigasztalást találjak. Ennek a kis sváblánynak a havibérét is elittam, tessék úgy írni, hogy lekadarkáztam a művésznő miatt . . . De így sem tudtam megvigasztalódni. Ebből a szerelemből kifolyólag 50.000 rossz verset írtam, meg is tudom mutatni, itt van Pesten, lemértem, 18 kiló. Mert kérem, jó szerelmes verset csak ahhoz tudunk írni, akit nem szeretünk . . . Aki szerelmes, az akkora ökö, hogy a szarvai barázdát szántanak a porban és nem az ég csillagaiban . . .

E nyilatkozat után nem lephet meg, hogy az új költő egyik mutatóba kiadott verse emigyen hangzik:

Kívánság.

Parasztmenyecske legyen az,
Csúcsosmellű, barna,
Aki nékem hét köbméter
Szárú gatyát varrna.
Mint a fényes órainga
Két szeme úgy járjon,
Térdén gyúrja a sufnódlit
És bűzát kaszáljon!

Bugyogóستól, mindenestől
Háromnegyed mázsa,
Fütyülve fejje a tejet
A tehéngarázsba.
Duzzogva irtsa a bolhát
Kender pöndöléből,
S legyen erős haramia
Pólyás gyerekéből.

Még egypár ilyen fölfedezés és irodalmunk halad az új aranykor felé.

*

Nem akarjuk haló poraiban zavarni a nemrég elhunyt Ujhelyi Nándor emlékét, de a korzó ismert monoklis-gamáslis alakjáról köztudomású volt, hogy a legkönnyűbb fajtájú — bár épen ezért jól jövedelmező — irodalmat műveli és hogy az ingyenc publikum ízlését túlzottan szolgáló írásai miatt összeütközése is volt a hatóságokkal, sőt külföldre költözése és álnéven való szereplése is ezzel függ össze... És mégis mi történt? A londoni temetésen — a lapok tudósításai szerint — megjelent a magyar követség vezető képviselője, hogy dokumentálja a nemzet gyászát az író elmulása fölött. Király György, Ady Endre temetésén nem volt ott a hivatalos Magyarország. Ha Ady véletlenül Párisban esik össze, a szobapincér és néhány diák kísérté volna utolsó útjára. Úgylátszik a nehézsúlyú pornografus mégiscsak nagyobb értéket jelent a magyarságnak, mint a legbámulatosabb erudíció és a legősibb tehetség.

LEVELESTÁR.

Conchának is látnia kellett, hogyan lesz üres maradisággá az ő nemes konzervativizmusa . . . — írja Halasy-Nagy József (BH. ápr. 13). De ma már ezen is túl vagyunk: dermedtség ül a lelkeken és őszinte szó nem hangzik el ember és ember között. Nemsokára odajutunk, hogy senkinek sem lesz véleménye és az emberek érintkezése udvarias mosolygásra és konvencionális témákra korlátozódik. — *Kollektív* legyen a művészet — mondotta Goebbels. Mintha ezt a jelszót már hallottuk volna, de nem nacionalista körökből . . .